

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:

Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina . . . . . L 1.000

Letna naročnina . . . . . L 2.000

Letna inozemstvo . . . . . L 3.000

Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XVII. - Štev. 7 (832)

Gorica - četrtek 11. februarja 1965 - Trst

Posamezna številka L 50

Sad zdravega razvoja

Drugi vatikanski koncil bo brez dvoma važen mejnik v zgodovini Cerkve. V cerkvenem življenju se vršijo spremembe, do katerih praktični katoličani ne morejo biti brezbržni. Spremembe so najbolj vidne in občutljive v najvažnejšem delu ali področju Cerkve — v bogoslužju.

Ko se je koncil začel, nismo slutili, kako globoko bo posegel v versko življenje vsakega vernika. Papež Janez XXIII. je imel preroški pogled v bodočnost, ko je dal v molitve za uspeh koncila prošnjo, da bi koncilске sklepe voljno sprejeli in jih vestno izvrševali.

Ko so za nami prve priprave za izvajanje nekaterih predpisov liturgične konstitucije drugega vatikanskega koncila, lahko vidimo, kako zelo potrebna je bila ta prošnja. Med temi pripravami smo slišali in brali o novem bogoslužju v katoliški Cerkvi stvari, ki so dobre vernike začele begati in motiti.

Pa ni vzroka za vznemirjanje! Vsaka doba ima svoje značilnosti. Razmere krajev in časov vplivajo na delo Cerkve in tudi na njeno bogoslužje. Preteklosti nikoli ne smemo presoati pod vidikom sedanjih razmer in okoliščin.

NI NASPROTJA MED SEDANJOSTJO IN PRETEKLOSTJO

Nekatere razlage sprememb v bogoslužju so bile napačne. Lahko rečemo, da zelo napačne, drugače ne bi vmes posegel sveti oče Pavel VI. Papež je 30. oktobra 1964 sprejel člane pokoncilске komisije za izvajanje liturgične konstitucije; to komisijo vodi kardinal Lercaro, nadškof v Bologni (Italija). V nagovoru jim je obrazložil, da liturgična obnova, ki je sedaj v teku, ne sme biti priznana vernikom kot nasprotje med bogoslužjem v sedanjosti in preteklosti. Naročil jim je tudi, da je treba zagotoviti, da bodo novi ukrepi v izvajanju liturgične konstitucije skladni s tradicijo ali bogoslužjem v preteklosti. Med drugim je sveti oče ob tej priliki govoril:

»V ta namen je potrebno zagotoviti, da želja po novosti ne bo pretirana, ko ne upošteva ali popolnoma pozablja liturgično dediščino preteklosti. Tak zgrešen način delovanja ne bi bila obnova, ampak revolucija v liturgiji.«

»V resnici je liturgija močno drevo, katerega lepota prihaja iz trajnega obnavljanja lista, njegova življenjska moč pa spričuje starodavnost debela, ki poganja močne korenine v zemljo.«

»V liturgičnem področju ne sme biti stvarnega nasprotja med preteklostjo in sedanjostjo, ampak mora biti vse tako skladno, da so spremembe, pa naj bodo kakršnekoli, v popolni skladnosti z zdravno tradicijo in da nove liturgične oblike naravno rastejo iz že obstoječih.«

Ce smo odkriti, priznamo, da so nam bile te besede svetega očeta v veliko oporo. Marsikdo je bil že zbehan zaradi nepravilnih razlag sprememb v bogoslužju. Pokazalo se je, da je sedanjí časnikarski slog in časnikarski način poročanja in razlaganja za verske zadeve dostikrat premalo dostojanstven in preveč površen.

Cerkev raste iz svoje preteklosti. Njena preteklost ni le delo ljudi, pa naj so bili ti popolni ali ne, svetniki ali grešniki. Vsak trenutek Cerkve na tem svetu je tudi delo Jezusa Kristusa in njegovega Duha, ki ga je obljubil Cerkvi. Ljubiti Cerkve, pomeni, ljubiti jo od njega prvega početka pa vse do danes, zakaj Cerkev je Jezus Kristus v človeškem rodu, Jezus Kristus v nas.

Z Jezusom Kristusom se pa srečamo v cerkvenem bogoslužju. Cerkev želi, da bi bila za nas ta srečanja čim bolj popolna. Zato se potrudimo za dobro in vzpodbudno sodelovanje pri skupnih molitvah in obredih v cerkvi. To sodelovanje naj bi zajelo slehernega tako, da se bo za vedel, da je bogoslužje tudi njegova zadeva, saj bogoslužje pomaga človeku, da lahko daje Bogu, kar mu sam ne bi mogel dati, obenem pa samo cerkveno bogoslužje prinaša celotne in popolne sadove odrešenja.

De Gaullove izjave

Francoski predsednik De Gaulle ima v tem letnem času vedno kaj novega povedati. Njegove februarске tiskovne konference so postale že njegov osebni običaj, ko se sreča s predstavniki sedme velesile (tisk). Na eni takih konferenc pred dvema letoma je naznanil, da ne mara Velike Britanije v Skupnem evropskem tržišču.

Za letošnjo tiskovno konferenco, ki je bila napovedana za 4. februar, je vladalo veliko zanimanje, ker se je pričakovalo, da se bo De Gaulle izjasnil o številnih problemih, ki so v zadnjem času bili aktualni. Vsa pričakovanja sicer niso bila uresničena, toda svetovna javnost je dobila še eno potrdilo, kakšni upi in želje navdihujejo francosko politiko. Francoski predsednik se je v svojih izjavah dotaknil treh temeljnih problemov: reforme Združenih narodov, nemškega vprašanja ter reforme mednarodnih plačilnih sredstev.

Po njegovem so Združeni narodi (OZN) zašli v krizo, ker da so prekoračili meje svoje pristojnosti in se pri tem posluževali tudi sile za uveljavitev svojega poslanstva. Izhod iz te krize je edino v tem, da se OZN vrne na pravo pot, katero so ji začrtali njeni ustanovitelji. Zato je predlagal, da bi se sestali predstavniki ZDA, Velike Britanije, Sovjetske zveze, Francije in Kitajske in spravili Združene narode spet na pravi tir.

Kar se tiče nemškega vprašanja, je dejal, da je treba ta problem rešiti v evropskem okviru. Čeprav je tretji nemški rajh povzročil drugo svetovno vojno, ki je zahtevala smrt 40 milijonov vojakov, 10 milijonov ujetnikov in civilistov ter zadala globoke rane vsem svojim sosedom (pri tem je general De Gaulle mislil predvsem na Francijo!), Francija ne verjame več v nevarnost nemškega maščevanja. Globoko se pa zaveda dejstva, da je treba Nemčijo vključiti v splošno evropsko ureditev, da tako postane zanesljiv element miru in napredka. Reši-

tev nemškega vprašanja, po generalovih besedah, ni v okrepljeni atlantskega zavezništva, temveč v uveljavljanju evropskega ravnovesja, ki naj zajame vse dežele, ki po naravi spadajo k evropskemu kontinentu. Z drugimi besedami povedano je to stara De Gaullova zamisel o Evropi od Atlantika do Urala.

Končno se je francoski predsednik lotil še zamotanega vprašanja mednarodnega gospodarstva in trgovine. Kot znano, ogromna večina držav priznava ameriški dolar kot mednarodno plačilno sredstvo, ker je to trdna valuta, ki ima svojo podlago v zlatu. Doslej so vsi to dejstvo jemali na znanje in niti Sovjeti ga ne osporavajo. Francoski predsednik De Gaulle pa je sedaj prišel na dan s predlogom, naj bi se države spet vrnile k zlatu kot sredstvu za poravnavo medsebojnih dolgov. Po njegovem terjajo to današnji časi.

ODMEVI V SVETU

Prva je reagirala ameriška vlada, ki je brž izjavila, da rdeča Kitajska ne more sodelovati pri konferenci, ki jo predlaga De Gaulle, ker ni članica OZN. Glede nemškega vprašanja in uvedbe nove mednarodne valute pa je večina držav mnenja, da so francoski predlogi nestvarni. V Bonnu tudi niso nič kaj preveč zadovoljni, ker je zanje združitev vprašanje številka ena, to rešitev pa De Gaullovi predlogi ne pospešujejo preveč. Tudi v Moskvi so se negativno izrazili o zadnjih francoskih predlogih.

Ne glede na večjo ali manjšo prizadetost, je že vsakemu površnem poznavavcu mednarodne stvarnosti jasno, da so predlogi, ki jih je iznesel francoski predsednik na svoji zadnji tiskovni konferenci, daleč od stvarnosti. Zdi se pa, da general De Gaulle živi in uspeva ravno od takih neuresničljivih sanj. Ene izmed teh so one o veličini Francije, ki so glavno gibalno De Gaullovih političnih zamisli.

Sporazum o enotnosti KD

V Rimu so pretekli teden zaključili posvetovanja med raznimi notranjimi strankami v Krščanski demokraciji ter po dolgih razgovorih dosegli sporazum o notranji ideološki in organizacijski enotnosti. Za sporazum se je zelo trudil politični tajnik KD poslanec Rumor, ki je tudi izdelal temeljni dokument o enotnem nastopanju stranke. Ta dokument, na podlagi katerega so se posamezne notranje struje zedinile in s tem odpovedale samostojno nastopanje, potrjuje medstrankni značaj KD, kakor tudi odločitve njenih zadnjih kongresov ter zagotavlja lojalno podporo Morovi vladi in njenemu programu.

Dokument se končuje s pozivom članstvu, naj pri svojem delovanju spoštuje osnovne obveznosti KD in naj ne sodeluje s protidemokratskimi in totalitarnimi strankami, ker je to neskladno z njenim poslanstvom in stališčem.

V okviru doseženega sporazuma o edinstvi so v novo vsedržavno vodstvo imenovali zastopnike vseh struj. Za tajnika je bil ponovno potrjen Rumor ter Piccioni za predsednika stranke. V glavni odbor so imenovali vse bivše strankine tajnike, kot Tavianijsa, Mora, Fanfanijsa, Gonella ter še deset morodorotejcev, pet fanfanijscev, pet sindikalistov ter tri predstavnike ljudskega centra (Scelba).

Preureditev osrednjega odbora KD je

bila potrebna zaradi tega, ker je stranka v zadnjem razdobju precej neenotno nastopala do ostalih političnih sil v državi. Ta neenotnost je prišla posebno do izraza pri volitvah državnega poglavarja, ko so demokristjani oddajali svoje glasove kar trem kandidatom.

Načrtovanje v deželi Furlanija Julijska Benečija

Sedanja vlada ministrskega predsednika Alda Mora si je zastavila nalogo, da hoče voditi narodno gospodarstvo po nekih določenih načrtih in programih. Ne gre za načrtovanje, kot je v navadi v komunističnih državah, temveč za neki širok, vnaprej izdelan program na podlagi predvidenega razvoja narodnega gospodarstva. Kot je znano, je vlada ta petletni načrt že izdelala in bo kmalu prišel v razpravo pred parlament.

Nova dežela Furlanija-Julijska Benečija je morala to upoštevati in v soglasju z vsenarodnim gospodarskim načrtom izdelati svoj načrt. Predno pa pride do raz-

SOVJETSKA ZVEZA se skuša uveljaviti v Aziji

V Vietnamu sta se skoraj istočasno znašla predsednik sovjetske vlade Kosigin ter posebni Johnsonov svetovavec za vprašanja narodne varnosti Bundy McGeorge. Oba imata posebne naloge, o izidu katerih bosta poročala svojim vladam. O njunem obisku v tej južno-azijski državi so nastale najrazličnejše razlage in ugibanja. Največ pozornosti je vzbudilo potovanje Kosigina v Hanoi, prestolnico Severnega Vietnama. Zdi se, da hoče Sovjetska zveza ponovno okrepliti svoj vpliv v azijski deželi, ki je bila zadnje čase pod izključnim kitajskim varuštvo.

V zvezi z nepričakovanim obiskom Kosigina v Severnem Vietnamu poudarjajo politični opazovalci, da gre za izredno pomembno diplomatsko akcijo Moskve, ki hoče utrditi svoj vpliv in prisotnost v Aziji, katero je Hruščev zaradi spora s Kitajsko zelo zanemaril. Kako in zakaj je do tega obiska prišlo ravno v sedanjih okoliščinah, je še vse precej skrivnostno.

Nekateri pripisujejo Kosiginovemu poslanstvu namen, da vsaj nekoliko zrahlja dosedanje tesno ideološko in vojaško povezanost med Hanojem in Pekingom. Bajse so to željo izrazili sami voditelji Severnega Vietnama. Drugi spet menijo, da sovjetska diplomacija želi posredovati pri rešitvi vietnamskega vprašanja, v katerem sta odločilno zapleteni rdeča Kitajska in ZDA. Po tej tezi naj bi Sovjeti omogočili, da bi se Američani »častno« umaknili s tega področja.

Obisk sovjetskega odposlanstva v Hanoi je vzbudil toliko zanimanja zato, ker je sovpadel z obiskom Johnsonovega odposlanca Bundyja v Sajgonu, prestolnici Južnega Vietnama. Uradni ameriški krogi so sicer izjavili, da je istočasnost teh dveh obiskov le slučajna, toda ta istočasnost ima svojo politično težo, ki prav gotovo ne bo ostala brez vpliva na nadaljnjo ameriško politiko do Južnega Vietnama.

SPREGOVORIL JE OROŽJE

Medtem ko je vsa svetovna javnost pričakovala, da bo Kosiginovo potovanje ublažilo napetost med Severnim in Južnim Vietnamom in zavrglo kitajski vpliv na rdečo gverilo v Jugovzhodni Aziji, pa se je zgodilo ravno nasprotno.

Severni Vietnam je prav v času, ko se je Kosigin mudil v njegovi prestolnici, sprožil vrsto napadov na ameriška oporišča v Južnem Vietnamu. Enote južnovietnamskih partizanov so v ponedeljek na-

padle ameriški oporišči Plei Ku, 400 km severno od Sajgona, ter Soc Trang, 140 km južno od iste prestolnice. Več Američanov je pri teh napadih zgubilo življenje, pa tudi gmotna škoda je bila precejšnja.

Severnoamerikanci so naglo reagirali. Prešli so v protinapad ter izvedli več letalskih napadov na komunistična oporišča onstran črte, ki loči Južni Vietnam od Severnega.

Jasno je, da je v svetovnem komunističnem taboru močno završalo. Agencija Tass je v Moskvi objavila izjavo sovjetske vlade, da »bo sovjetsko ljudstvo izpolnilo svojo mednarodno dolžnost do bratske socialistične dežele«. Seveda se je takoj oglasil tudi tisk Titove Jugoslavije. Ta je ugotovil, da Amerikanci sedaj rešujejo svojo čast z bombniki in preizkušajo teorijo »omejene vojne«. Tudi italijanski komunisti so obsodili »ameriško napadalno intervencijo« ter zahtevajo od italijanske vlade, naj ne podpira »napadalne politike, ki jo ZDA vodijo v Južno-vzhodni Aziji«.

Nasprotno pa so Kanada, Anglija in ostale države, ki so povezane v NATO-organizaciji, podprle severnoameriško ravnanje. Angleški zunanji minister Stewart je v zvezi s temi dogodki dal izjavo: »Ne verjamem, da so nedavne akcije povečale nevarnost v tem delu sveta. Pač pa so opozorile na stalno nevarnost, ki s te strani grozi svetovnemu miru.«

Evropska gospodarska skupnost in Jugoslavija

Izvršni odbor Evropske gospodarske skupnosti (EGS) javlja, da so se med 25. in 29. januarjem vršila tehnična pogajanja z jugoslovansko delegacijo, ki jo je vodil Peter Tomič, ravnatelj zveznega tajništva za zunanjo trgovino, in zastopstvom EGS, ki mu je načeloval Wolfgang Ernst, ravnatelj pri generalnem vodstvu za zunanje odnose.

V aprilu je predviden nov sestanek. Na razgovorih bi naj jugoslovanska delegacija predložila težave, na katere trči pri ponujanju raznih vrst blaga, zlasti kmetijskih izdelkov, v območju EGS. Glasnik jugoslovanskega poslaništva je dejal, da gre ena tretjina jugoslovanskega blaga v območje držav EGS; 80% blaga gre v Italijo in Zvezno Nemčijo. To dejstvo potrjuje tudi Italija, ki že od leta 1947 trguje z Jugoslavijo. Italija pošilja v Jugoslavijo industrijske izdelke in nadomestne dele, uvaža pa jajca, kokoši, govejo živino in les. Italija zato z zadovoljstvom gleda na razvoj posebnih odnosov med EGS in jugoslovansko republiko.

Jugoslovansko-grški razgovori

V minulem tednu se je mudil v Beogradu grški ministrski predsednik Papanđreu. S predstavniki jugoslovanske vlade je razpravljal o raznih vprašanjih s področja jugoslovansko-grških odnosov. Zaključno sporočilo o pogovorih je dokaj splošno, da bi se iz njega lahko kaj konkretnega izluščilo. Iz diplomatskih virov pa se je zvedelo, da je bil glavni cilj grškega državnika doseči diplomatsko podporo Jugoslavije v ciprski zadevi.

Kot znano, se je predsednik Tito na konferenci nevezanih držav v Kajru zavezal za samoodločbo ciprskega ljudstva in ta njegov predlog je podprlo tedaj 47 nevezanih držav. Grška vlada si je želela ponovno zagotoviti to podporo po spremljenem zadržanju Sovjetske zveze. Sovjetski zunanji minister Gromiko je namreč pred kratkim izjavil, da njegova vlada smatra kot najboljšo rešitev ustanovitev konfederacije med Grki in Turki na otoku. Zaradi te izjave so v Atenah postali pozorni in so začeli iskati pomoč drugje. Ciprsko vprašanje je namreč vpisano na dnevni red Glavne skupščine OZN.

ZA LITURGIČNO OBNOVO V GORIŠKI NADŠKOFIJI

Da bo izvedba liturgičnih sprememb dobro uspela, je na mestu zlasti zaradi posebnega položaja naše nadškofije nekaj jasnih navodil, ki naj pospešujejo enotnost in odstranijo vsak nerazporazum.

1. Ob nedeljah in zapovedanih praznikih se mora uporabljati pri sv. maši živi jezik, razen v izrecno dovoljenih izjemah.

2. Živi jezik naj se rabi tudi v svetih mašah ob posebnih prilikah:

- a) v izrednih priložnostih kot so prazniki zavetnikov, Marijinih praznikov itd.
- b) pri poročnih mašah;
- c) pri pogrebnih mašah;
- č) prve petke in morda tudi prve četrtke in prve sobote;
- d) sv. maše za posebne skupine: dijake, delavce itd.
- e) sv. maše ob duhovnih obnovah in drugih srečanjih;
- f) kadar je kak poseben razlog, če je večja udeležba vernikov.

3. V navadnih dneh med tednom in pri zasebnih sv. mašah naj se kot dozvaj rabi latinski jezik.

4. Živi jezik naj se uporablja pri obcestvenih mašah:

- a) za berila in evangelije;
- b) za tri molitve sv. maše (oratio, secreta, postcommunio);
- c) za stalne dele sv. maše kot določa odlok Sveta za izvedbo Liturgične konstitucije;
- c) za Očenaš in molitev pred in po njem;
- d) za obhajilo vernikov;
- e) za vstopni, stopniški, darovanjski in obhajilni sprev.

5. V skupnosti naj se rabi živi jezik ob nedeljah in praznikih, ostale dni naj se uporablja latinski jezik.

6. Pri petih mašah naj se uporablja le latinski jezik.

7. Pri vsaki sv. maši je treba uvesti naslednje spremembe:

- a) Izpusti se psalm 42, zadnji evangelij in molitve po sv. maši;

b) glasno se moli sklep kanona: »Per Ipsum...« do »per omnia saecula...« držeč kelih s sv. hostijo privzdignjen brez dosedanjih petih križev s sveto hostijo. Mašnik poklekne potem, ko so verniki odgovorili: »Amen«;

c) glasno se moli pri darovanju molitev »nad darovi« (secreta) in molitev, ki sledi Očenašu;

č) Pri obhajilu vernikov mašnik izgovori besede »Kristusovo Telo« držeč sv. hostijo nad ciborijem, da jo tako pokaže obhajancu, ki odgovori »Amen«. Opusti se znamenje križa s sv. hostijo. Kadar se uporablja živ jezik, se tudi ta obrazec izgovarja v živem jeziku.

8. V dvojezičnih duhovnijah naj se držijo sledeča navodila:

- a) uporablja naj se jezik večine, če je le nekaj vernikov drugega jezika; duhovniki naj pomagajo tem, da bodo prisostvovali sv. maši z molitveniki in jih posebej v potrebnem poučili;
- b) primerno je citati vsaj odlomke božje besede v obeh jezikih ob posebnih prilikah;
- c) duhovnije, ki so jezikovno pretežno mešane, imajo lahko ločene sv. maše ali pa nadaljujejo z latinskim jezikom, in ohranijo branje božje besede in pridige v obeh jezikih;
- č) pri porokah naj uporabljajo jezik, ki ga razumeta oba poročenca.

Za slovenski jezik je odobren rimski misal dr. M. Turnška. Za »Ordo missae« je obvezen prevod kot v molitveniku »V občestvu združeni« (Rimski misal, Ljubljana 1965).

Za branje beril in evangelijev se lahko rabijo tudi »Berila in evangeliji«, ki so bili že v rabi.

† ANDREJ, naškof

Ker smo prejeli dopis pozno, prinesemo nadaljevanje o oltarjih prihodnjic.

Lurška sveča

AFRO-AZIJSKI študentje na Dunaju

V Lurdu se je zvečer pomikala procesija »aux flambeaux«. Ave, ave, Marija, je zvenela pesem v vseh mogočih jezikih...

Sveča v rokah Suzane Köhler je že skoraj dogorela, ko je prišla procesija v okrogli prostor pred baziliko in roka stare Suzane se je skoraj tresla od utrujenosti. Bil so to milostipolni dnevi, a vendar utrudljivi dnevi.

Stara srčna napaka jo je v teh dneh zelo nadlegovala, celo tukaj, ko je vendar na kraju, kjer Marija božnikom pomaga! A Suzana se za svojo srčno napako ni zmenila, saj ni prišla v Lurd, da bi sebi izprosila zdravja, pač pa...

Z desnico je nekaj iskala v žepu in iz njega izvelkalo dolgo svečo ter jo prižgala ob končku prejšnje, da bo za zadnji kos poti. Ko je sveča zagorela, se je videlo, da je na njej utisnjena belo-višnjeva podoba Brezmadežne, kakor je pač navada na božjepotnih krajih.

»Za Lojzeta!« je zamrmrala gotovo že štiristokrat. »Za Lojzeta, ljuba Mati božja, sprejmi mojo žrtev, moje slabotno srce, bolečine v križu in v nogah, utrujenost, molitve, vse... predvsem pa to svečo! O Marija, pribežališče grešnikov, ozdravi dušne rane mojega sina!«

Sveča je imela nekaj časa sikajoč plamen, a je vendar svetila krepko naprej. Dobra božjepotna sveča vzdrži bolečine matere, ki padajo nanjo in ne ugasne!

***

»Vi bi ne smeli na to romanje!« ji je nevoljno dejal zdravnik, ko jo je ob povratku preiskal. Zmajeval je z glavo in nadaljeval:

»Ali ni božjepotnih krajev v bližini, čemu ste se podali na tako dolgo pot?«

Stara žena se je rahlo smehljala in dejala:

»Tam se delijo posebne milosti!«

»Vidim, vidim,« je srdito dejal zdravnik, »sedaj ste slabša kot ste bila prej! Žile imate spet zelo otečene, noge silno utrujene. Če bo šlo dobro, no, ne rečem nič... A najmanj štirinajst dni strogi počitek! Niti z eno nogo ne smete iz postelje, razumete, gospa Köhler?«

Žena je molče prikimala, njene oči pa so se skrivnostno svetile. Ko je zdravnik odšel, je vzela izpod vzglavja rožni venec ter z veliko težavo vstala. S stisnjeno zobmi in z roko na srcu je kresala k malemu oltarčku v kotu. Prižiganje sveče je šlo zdaj veliko počasneje kot v Lurdu, a končno se ji je posrečilo in sveča je veselo zaplapolala. Suzana je s težavo pokleknila na bolna kolena prav pred svečo...

... »Ki si ga Devica v templju darovala...«

Plamen je nadaljeval z uničenjem podobe na sveči. Enkrat prej je izgubil obraz, potem roke do pasu, drugi dan je plamen uničil višnjev pas in pozneje se je lotil obeh Marijinih nog z zlato rožo na njih... Sobna vrata so se odprla in nenadni prapih je plamen znižal. Suzana je obrnila glavo. Nekdo je stal v temni sobi, to je moral biti on!...

»Lojze!« je tresoč vprašala. Sin je pokimal, a ona tega ni videla, njene oči so bile oslabele.

»Lojze, kaj se je zgodilo, da si prišel?« Hotela se je vzdigniti, a je z bolešnim vzlikom padla na klečalnik. Sin je hitro priskočil, objel mater in jo posedel na stolico. »Da, mati,« je govoril z raskavim glasom, »kaj vendar delaš? Slišal sem, da si resno bolna, pa te najdem pokoncu?«

Mati je molčala v zadregi, kakor otrok, ki so ga zatolili pri kakem pogrešku. Ali morda ni mogla govoriti zaradi nenadnega obiska. Sin je strmel v zadnji košček sveče.

»Ali že dolgo tukaj tako moliš?« Vprašal je samo tako, da bi sploh kaj rekel. Misli je gotovo na ure, ki jih je tu premolila, a ona je preprosto odvrnila:

»Stiri tedne že... Odkar sem se vrnila z Lurda.«

»Kaj, v Lurdu si bila?« je vzkliknil sin, potem je nadaljeval bolj mirno:

»A pomagalo ti ni, kaj?«

»Ne vem. Bo že prešlo, Lojze. Sedi sem kaj! Rada bi videla dogoreti svečo. Toda povej, kako da si prišel sem, saj že dolgo časa nisi našel pota k meni?«

Ni mogla povsem obvladati ganotja, ki jo je prevzelo, a tudi glas sina ni bil popolnoma miren, ko je odgovoril in pri tem obrnil obraz proč.

»Nekaj me je vleklo k tebi, mati. A če ti povem, kaj je bilo, potem se boš smejala ali pa te bo obšla kurja polt, kakor je mene, ko sem vstopil.«

Mati ga je gledala v pričakovanju, a bilo je pretumno, da bi mogla iz potez na obrazu kaj dognati. Molčala je in čakala... Končno je sin s težavo spravil iz sebe:

»Imel sem smešne sanje, ki mi ne dajo miru. Smešno to, kajne? A mislim, da materi že lahko povem, kakor nekdaj...?«

Videl je njen smehljaj. Vstal je in stopil pred svečo. Nekaj časa je vanjo strmel in nato dejal s čudnim glasom:

»Pomisli! Takle konček sveče me je nocoj odtehtal...« Kratko se je zasmejal in utihnil. Mati se je sklonila naprej. Vse je bilo tiho, samo stol je zaškripal, nato je sin nadaljeval:

»Sanjalo se mi je, da si bila v Lurdu in da si tam mnogo zame molila. Sveče si darovala in eno da si prinesla domov. Zaničljivo sem se ti smejal... Umril sem sredi smeha... Bil sem takoj tehtan na pravi tehtnici, kakor vreča soli. Strahotno hitro je padel krožnik, kamor so me položili več sežnjev globoko v temo. Vse bi dal, če bi dobil kako protiutež... In tedaj sem storil nekaj, kar že več let nisem. Prišel sem moliti... Da, mati, molil sem! In potem je položil nek »Nevidni« — najbrž je bil angel varuh na drugo stran tehtnice zelo majhen, skromen košček sveče... Kmalu bi se bil iz obupa grenko zasmejal, a ljuba mati, pomisli, tisti košček sveče me je dvignil iz globočine! To je bila tvoja molitev, tu pred končkom lurške sveče... To so bile smešne sanje, mati, a jaz se jih ne morem znebiti... In ko sem stopil v sobo, sem zagledal konček sveče, ki me je rešil... Nato je izdaval: »A sedaj upihni svečo, mati, da vsaj no-ge rešiš Materj božji!«

»Ne,« je rekla mati in globoko soplala, »ne, fant moj! Če je treba, gredo matere za svoje otroke tudi skozi ogenj!«

Sin se je krčevito zasmejal. Naenkrat je padel k njenim nogam, ji objel kolena in jokajoč položil svojo glavo v njeno naročje. Mati mu je brez besed gladila lase. Čez nekaj časa je lurška sveča dogorela...

»Se danes bom tisto žensko, s katero sem toliko časa živel v grehu, poslal proč. K tebi pridem, domov, k tebi, mati!« Mati se je smehljala.

»Vem, Lojze, danes zvečer je bila zadržana skrivnost veselega dela rožnega venca: ki si ga Devica v templju našla. Danes zvečer te je morala milostna lurška Mati pripeljati domov!«

Povzeto iz revije »Im Dienste Mariens«, februar 1962.

Odbiti ugovori naših kmetovavcev

Zadeva goriških kmetovavcev v Standrežu in Podturnu je bila zopet na dnevnem redu občinskega sveta v četrtek 4. februarja. Seja je bila zelo burna in v mestu se veliko govori o njej. Goriški demokrati so zaigrali enega najboljših klavnih prizorov, ki jim bo še dolgo v sramoto in gotovo tudi v škodo pri prihodnjih volitvah. Njihovo zadržanje je tem težje razumeti, če človek primerja novo taktiko, ki jo je KD ubrala v Trstu. Naši slovenski svetovavci so se pa dobro zavzeli za pravice kmetov. (Ured.)

***

Na vseh sejah so svetovavci Slovenske demokratske zveze, PLI, PSDI, PSI in KPI odločno branili kmetovavce in njihove ugovore proti vinkulaciji zemljišča, ki predstavlja za mnoge glavni vir dohodkov za življenje družine. Prikazali so tudi neumnost vinkulacije zemljišč, ki dajejo prvo vrsto vrtnarino, in pokazali druga manjvredna področja, kje graditi ljudska stanovanja. Vse zama! V četrtek so demokrati in misinovci (to je neofašisti) odbili ugovore kmetovavcev.

Zelo čudno izgleda koalicijski demokratijski misinovci in jo je treba ostro obsoditi, saj smo Slovenci mnogo trpeli pod fašizmom, ki nam je prisodil nacionalno smrt!

V nedeljo 31. januarja je Združenje goriških neposrednih kmetovavcev (Cultivatori diretti) sklenilo, da morajo njegovi štirje občinski svetovavci glasovati za sprejem ugovorov, toda od štirih (ki so demokratijski) se je sklepa držal samo eden in še ta se zaradi pritiska, ki so ga nad njim drugi izvajali, ni udeležil seje, raje kot da bi glasoval proti koristim kmetovavcev.

To je na seji ugotovil in očital načelnik slovenskih svetovavcev ter dejal, da se demokratijski, ki pravijo, da so demokrati, morajo zaradi tega sramovati! Besede slovenskega svetovavca je prisotno občinstvo potrdilo z močnim ploskanjem.

Kakor znano, se naši trije svetovavci (dr. Sfiligoj, dr. Kacin in dr. Brašina) od-

ločno in vztrajno borijo proti nameravanemu industrijskemu področju, ki si ga je zamislil bivši fašistovski hierarh Caccese (kateri se je leta 1929 hvalil zaradi velikih uspehov, ki so jih fašisti dosegli pri raznarodovanju Slovencev!). Caccesejev načrt so si osvojili goriški demokratijski misinovci. Vinkulacija zemljišč pa predstavlja prvi korak do industrijskega področja, ki bo uničilo tudi Sovodnje, poleg Standreža. Drugi korak do tega bo regulacijski načrt, ki pride kmalu pred občinski svet.

Kakor načrt za vinkulacijo, tako je tudi regulacijski načrt po naročilu goriškega županstva pripravil arhitekt prof. Piccinato. No, kot nalašč so misinovci v četrtek 4. t. m. izstavili na korzu sliko prof. Piccinata v fašistovskem kroju.

Mislimo, da so misinovci (neofašisti) hoteli s tem poudariti: Industrijsko področje, vinkulacija zemljišč in regulacijski načrt, to je vse naše delo!

Vinkulacija zemljišč in regulacijski načrt namreč popolnoma preobrazita Standrež za Standrežem pa še Sovodnje. Zato je dr. Sfiligoj glasno očital demokratijskim misinovcem, da glasujejo skupaj s fašisti! Tudi ta očitek je občinstvo potrdilo z velikim aplavzom.

V »Piccolu« od ponedeljka 8. t. m. bremo, da se je proti vinkulaciji kmetijskega zemljišča v Gorici izrekla Državna konferenca mladih neposrednih obdelovalcev, ki se bo sporazumno z goriškimi mladimi kmetovavci borila za revizijo vinkulacijskega ukrepa. — Naši občinski svetovavci pa objublajo, da bodo še naprej pomagali!

Slovenci, dobro si zapomnimo težko izkušnjo, ki jo naši kmetovavci prenašajo. Z njimi sočustvujemo vsi, saj vemo, da so žrtev velike krivice! Dobro si zapomnimo tudi, da je po slovenskem kmetu še enkrat udarila fašistovska pest!

S.

Skupna proslava apostola nordijskih narodov

Katoličani in protestanti so se zbrali 3. februarja v cerkvi sv. Katarine v Lubecku v Nemčiji, kjer so skupno proslavili 1100 letnico smrti sv. Angsgarja, apostola nordijskih dežel. V teku obreda sta govorila vernikom protestantski škof dr. Meyer in katoliški župnik Biedendieck. V branju izbranih odstavkov iz sv. pisma so se menjavali katoliški in protestantski laiki. Ob zaključku slovesnega obreda je bila svečana akademija, v teku katere je govoril msgr. Nichus o temi: Dediščina sv. Angsgarja in njegovo poslanstvo za sedanjo dobo.

Za udeležbo delavcev pri vodstvu podjetij

Skupina demokršćanskih poslancev v Argentini je predložila v parlamentu zakonski osnutek o reformi podjetij, ki vsebuje med drugim udeležbo delavcev v vodstvu in lastnini podjetja. V posebnem poročilu navajajo, da pobuda odgovarja socialnemu nauku katoliške Cerkve, zlasti okoliščini pok. papeža Janeza XXIII. Mati in učiteljica.

Bombay v zgodovini Cerkve

Pokrajina, kjer leži mesto Bombay, je bila pokristjanjena že v 16. stoletju po dominikancu p. Jordanu Calatiniju iz Severaca, ki je bil škof v Quilonu. V tistem stoletju so franciskani in dominikanci, ki so prihajali iz portugalske kolonije Goa, oznanjali z velikim uspehom evangelij v Bombay, kjer je kmalu prišlo do cvetoče krščanske skupnosti s številnimi cerkvami in samostani. Od leta 1534 do 1650 so sodelovali pri tem apostolatu avguštinci, jezuiti in bratje sv. Janeza od Boga.

V začetku 18. stoletja je Bombay prišel pod odvisnost vikariata v Velikem Mogolu. Šele leta 1886 si je pridobil naslov metropolitanskega sedeža, kjer je leta 1963 bilo 87 župnij, 370 duhovnikov (od teh 283 Indijcev) 498 redovnic (od teh 368 Indijek) in mnogo središč za pouk: 64 višjih šol s 56.000 gojenci, 74 ljudskih šol z 21.000 gojenci in dva zelo slovitata kolegija: enega so vodili jezuiti, drugega pa redovnice Presvetege Srca. Dne 5. oktobra 1960 je kardinal Agagianian na svojem obisku v Indiji, odprl obsežno moderno nadškofijsko središče v Goregaonu pri Bombay, ki je eno najlepših ustvaritev apostolskih prizadevanj kardinala Graciosa.

ki je eno najlepših ustvaritev apostolskih prizadevanj kardinala Graciosa.

Enakost za vse

Naškof iz Barcelone v Španiji je izdal odlok, s katerim ukinja vsako razliko pri verskih obredih. Poslej bodo poroke, krsti in pogrebi enaki v tej nadškofiji za vse, za revne in za bogate.

Ukinjen znamenit samostan

Kakor poroča revija Ukrajincev, ki biva v New Yorku, The Ukrainian Bulletin, so oblasti zaprle v Ukrajini sloviti samostan v Kievu Pečarska Lavra in ga spremenili v središče za oblikovanje borbenih kadrov za brezbožno propagando. Zgodovinski samostan je bil ustanovljen pred 800 leti in je bil stoletja versko središče ukrajinske pravoslavne cerkve in cilj milijonov vernikov. Menihi tega samostana, ki je slovit po svojih katakombah, so prepeljali v druge samostane.

Bivši bikoborec postal redovnik

Sloviti španski bikoborec Juan Garcia Jimenez je vstopil v dominikanski red. Slovesnosti njegove preobleke so se udeležili številni njegovi nekdanji tovariši. Ze pred vstopom v red je Jimenez ustanovil v Cartageni sirotišče za 200 otrok in otroški vrtec.

Katoliška knjižnica za slepe

Pred 15. leti je ustanovil v Tokiu neki japonski duhovnik japonsko katoliško knjižnico za slepe. V začetku je imela samo nekaj publikacij, napisanih v brailovi pisavi. Danes pa ima že nad 2.000 knjig, ki obravnavajo življenje svetnikov, apologetiko in katoliško literaturo. Ko je omenjal 15. obletnico, je ustanovitelj knjižnice pater Tsukamoto poudaril, da sodeluje pri njegovi pobudi 90 prostovoljcev iz vseh delov Japonske. Samo tretjina bralcev in sodelavcev je katoličanov. To dejstvo zgovorno dokazuje človečanski značaj ustanove, ki ima sedež v poslopju japonskih škofovskih konferenc.

Potujoče knjižnice v Nemčiji

6000 potujočih župnijskih knjižnic družva sv. Karla Boromejskega v nemški zvezni republiki ima nad 7 milijonov 300 tisoč knjig. 332.018 članov je lansko leto prebralo 12 milijonov 700.000 knjig, od teh jih je bilo nad ena četrtina verske vsebine.

Širite „Katoliški glas“

Slovenska skupnost in njen politični sporazum

Večina, sestavljena v pokrajinskem in devinsko-nabrežinskem občinskem svetu, nastala na osnovi sporazuma med strankami občinskih svetovavcev, pripadajočih katoliški, socialistični, italijanski socialdemokratski stranki, Italijanski socialistični stranki in Slovenski skupnosti.

Ta večina sloni:

- 1) na splošni politični osnovi, na kateri nastali sporazumi o levi sredini v dravnem merilu, in na te sporazume se sklicuje pri določanju oznake ter usmerjenosti tega sodelovanja;
- 2) na konvergenci strank leve sredine Slovenske skupnosti o politiki, ki jo je treba izvajati glede vprašanj slovenske narodne skupine;
- 3) na upravnem programu za prihodnjih pet let.

Ta odločitev je posledica skupnega sklepa KD, PSDI in PSI, da potrdijo svoj priključek na politiko leve sredine ter sklepa, da jo nadaljujejo in okrepijo in tako potrdijo hotenje volivcev, ki so izrekli svojo podporo strankam leve sredine.

Sodelovanje Slovenske skupnosti izhaja iz pristanka, ki ga je ta organizacija demokratiziranih Slovencev dala in ga potrjuje politični liniji leve sredine ter iz hotenja, da neposredno prispeva k demokratičnemu reševanju vprašanj slovenske manjšine v skupni obvezi za prispevek k stvaritvi izvajanju načel italijanske ustave, upoštevajoč pri tem obveznosti in akte, ki jih je podpisala vlada.

Sporazum med štirimi političnimi skupinami, ki predstavljajo popolno ideološko samostojnost štirih strank, njihova različna izročila, težnje ter izkušnje, ima za cilj doseg širšega sodelovanja ljudskih množic pri upravljanju javnih zadev, bolj krepko in odločno akcijo proti gospodarskim privilegijem z npr. vstopom in poštenostjo v javnih zadevah, s konkretnostjo v upravnih zadevah, z odklajanjem sicerne nacionalistične skrajnosti, naj se pojavi kjerkoli.

Ta politika mora upoštevati splošno potrebo po ozdravitvi in razvoju gospodarstva v tržaški pokrajini in devinsko-nabrežinski občini.

Politika do slovenske manjšine mora predvsem podpirati složno in omikano sožitje med italijansko in slovensko govorilnimi državljani, kar naj se postavi kot temelj za samostojni kulturni in socialni razvoj manjšine. Popolno izvajanje demokratične metode bo osnovni pogoj za prebrano in polno sodelovanje slovensko govorečih državljanov v življenju republike. Le tako bodo lahko odpravljene razlike, ki trenje v notranjem življenju in v mednarodnih odnosih in le tako bo manjšina lahko sodelovala za boljše razumevanje med različnimi izročili in omikanimi.

V tem duhu in teh perspektivah so se KD, PSDI, PSI in Slovenska skupnost obvezale, da bodo temeljito proučile — tudi v komisijah omenjenih štirih političnih skupin — najnujnejša vprašanja, ki zanimajo manjšino, in nakazale najprimernejše rešitve, ki jih bodo nato podprle na ustreznih mestih.

Štiri politične skupine se v skupni politično-upravni obvezi strinjajo, da morajo biti zaščitene narodne značilnosti narodni, izvzemši seveda naravno gibanje, izhajajoče iz gospodarskega in socialnega razvoja.

POMEN IN VSEBINA TRŽASKEGA SPORAZUMA

Slovenska skupnost v Trstu je sklenila z vladnimi strankami splošni politični sporazum za urejanje položaja slovenske narodne manjšine ter sporazum o sodelo-

vanju pri upravi tržaške pokrajine in devinsko-nabrežinske občine. Zastopstvo Slovenske skupnosti se je šlo pogajati na osnovi dobljenega mandata in po tehtnem premisleku. Vedelo je, da bitka ne bo lahka. In res je trajala več kot dva meseca. Vedelo pa je tudi, da so vladne stranke na Tržaškem prvič uradno povabile zastopstvo slovenske manjšine k sodelovanju za urejanje slovenskih vprašanj. To je tako važno dejstvo, da nobeno odgovorno politično vodstvo ne more iti mimo njega. Imeli smo pravico in dolžnost, da sprejmemo ponujeno roko. Po našem pričanju je Slovenska skupnost stopila na pravo pot, pri tem pa se dobro zavedamo, da gre za začetek, za prvi poskus. V kolikor lahko sodimo iz objavljenih sporazumov, Slovenska skupnost ni dosegla vsega, kar je zahtevala. Ničče pač ne more pri pogajanjih vsega dobiti in njegov partner prav tako ne more vsega izgubiti. Dosegla pa je toliko, da lahko tvega nov poskus. Slovenci moramo pri reševanju lastnih zadev sodelovati. Če bo to sodelovanje prineslo naši manjšini kaj vidnih koristi, bo šlo naprej. Če ne, bo treba iskati druge možnosti, toda nihče ne bo mogel Slovenski skupnosti očitati, da ni izkoristila pravih trenutkov ter izpolnila svoje dolžnosti. Skoro vse bo zdaj odvisno od tega, ali se bodo Slovenci, zlasti slovenski politični delavci, strokovnjaki in razumniki odzvali pozivu Slovenske skupnosti, naj zavijajo rokave in ji pomagajo pri novem delu.

O pomenu sporazuma bomo pisali prihodnje. Danes bi radi iz njega izluščili tisto, kar bo slovenski manjšini koristilo, ako bo sporazum uresničen. Uresničevanje bo seveda postopno.

KAJ NAM PRINAŠA SPORAZUM

Stranke leve sredine so pripravljene voditi do slovenske manjšine novo politiko, če pri tem sodeluje Slovenska skupnost. Sprejelo so skupno obvezo, da bodo neposredno prispevale k demokratičnemu reševanju vprašanj slovenske manjšine ter k stvaritvi izvajanju načel italijanske ustave, upoštevajoč pri tem obveznosti in akte, ki jih je podpisala italijanska vlada. Te obveznosti in akti so med drugim mirovna pogodba, londonski sporazum, splošna izjava o človeških pravicah itd.

V sporazumu je rečeno, da mora biti harmonično ter omikano sožitje med Slovenci in Italijani temelj za samostojni kulturni in socialni razvoj manjšine. To pa predstavlja izključitev asimilacijskega pritiska, to je raznarodovanja. V tem duhu se vse štiri stranke obvezujejo, da bodo temeljito, tudi v komisijah, proučevale najnujnejša vprašanja, ki zanimajo našo manjšino, nakazale najprimernejše rešitve in jih nato podprle na ustreznih mestih. Ta mesta so občine, pokrajina, dežela, parlament itd.

Štiri stranke se obvezujejo, da morajo biti zaščitene etnične značilnosti našega ozemlja, kar pomeni, da ne bodo več smele zidati novih naselij, ki bi te značilnosti umetno spreminjale.

Slovenci imamo nabrežinskega župana za prvo polovico mandata, potem pa bodo vse štiri stranke preverile, če se izvaja program in videle, ali je na podlagi preveritve primerno spreminjati občinski odbor. PSI ni neposredno stopila v nabrežinski občinski odbor, potrdila pa je svojo solidarnost in soodgovornost z odborom, ki bo izraz večine, v kateri tudi ona z vso odgovornostjo sodeluje.

Na pokrajini bo ustanovljen nov urad za »odnose z javnostjo«. Dobil bo novo osebo, ki mora biti tudi slovensko ter bo

skrbelo za slovensko uradovanje, za prevode aktov v slovenščino. V natečajih za nastavitve po pogoj, da mora prosivec obvladati slovenščino, v kolikor bo potrebno slovensko osebo.

Pokrajinski vestnik bo izhajal tudi v slovenščini. Na razglasnih deskah pokrajine v občinah bodo nabiti razglasi tudi v slovenščini.

Napisi, ki označujejo pokrajinske ceste, morajo biti prilagojeni »krajevnim potrebam«, to je biti morajo tudi slovenski.

Zdravstvena vzgoja po šolah s predavanji, filmi in drugimi pripomočki bo v slovenskih šolah slovenska.

Kmetovavci bodo dobili od pokrajine prispevke za nakup zdravil za živino, kakor tudi pomoč za škodo, ki nastane zaradi naravnih nesreč ali epidemij.

Strokovni tečaji za slovenske kmetovavce bodo v slovenščini.

Slovenski zastopniki bodo imenovani v razne komisije, ki zanimajo našo manjšino.

Poskrbljeno bo za ureditev višjih vprašanj slovenskega šolstva.

Slovenski manjšini bodo odprte širše možnosti tudi pri deželni vladi in na tržaški občini.

Začela se bodo reševati nekatera važna vprašanja, za katera je potrebna daljša in temeljitejša priprava, ker jih ni mogoče urediti brez sprejema novih zakonov.

Če smo prav razumeli, bi bile to nekatere bistvene točke sporazumov, ki so jih podpisale vladne stranke in Slovenska skupnost. Našteli smo jih na kratko, ker nimamo dovolj prostora, da bi lahko objavili sporazume v celoti, ki so zelo dolgi.

Kaj več bomo pripomnili drugič. — Danes bi omenili le to, naj naši ljudje nikakor ne nasedajo komunistom, ki sami ne morejo in tudi nečejo za našo manjšino nič narediti in so polni sovraštva ter nevoščljivosti, če bi se Slovenski skupnosti posrečilo kaj doseči.

Slovenski skupnosti je zlasti šlo tudi za to, da nasloni svojo borbo na sile, v katerih so zastopane široke ljudske in delavske množice. Novi sporazum ima dve bistveni lastnosti: da upošteva slovenske narodne pravice in da je širokega delavskega značaja.

A. O.

Belgijci imajo 40 mučencev več

Belgijski kardinal Suenens je opravil sv. mašo zadržnico za škofa iz Wambe, za 18 misijonarjev in 21 misijonarj, ki so jih pred kratkim ubili v Kongu in so bili belgijskega porekla.

Občinska seja v Sovodnjah

V torek zvečer je bila v Sovodnjah župna občinska sveta, na katerem je župan g. Češčut poleg drugega poročal tudi o svojem potovanju v Rim, kjer se je na urbanističnem oddelku višjega sveta za javna dela udeležil sestanka, na katerem so govorili o goriškem industrijskem področju, in povedal, da je kot sovedenjski župan, ko so ga vprašali za mnenje, izjavil, da se v glavnem strinja z zadevnim načrtom, da pa ni ničesar podpisal.

Po županovem poročilu je spregovoril svetovavec g. Karel Černič iz Rupe. Potem ko je izrazil svoje začudenje, da je šel župan v Rim za tako važno zadevo, ne da bi se bil posvetoval z občinskim svetom, čeprav je na seji z dne 30. 6. 1964, na kateri je poročal o razgovorih z goriško občino o istem vprašanju in o svojem poročilu proti vsakemu pravilu zakona zahteval glasovanje, obljubil, da bo v bodoče to storil, je odbornik Černič opozoril prisotne svetovavce na nevarnost, ki jo načrti goriške občine predstavljajo za Standrež in Sovodnje, pripomnil, da je bil že storjen prvi korak v tem smislu z vinkulacijo številnih zemljišč v Standrežu, ter zaključil svoja izvajanja z zahtevo, naj se ne podpirajo načrti, ki so v škodo sovedenjski občini in našemu kmetu.

Gospod župan se je tedaj skušal opravičiti s trditvijo da je šlo le za mnenje in da bodo o načrtu morali še razpravljati, a nekaj trenutkov pozneje je na vprašanje nekega drugega svetovavca, ki je hotel vedeti, zakaj so tudi njega (župana) povabili v Rim, jasno povedal, da je bilo to v zvezi s sklepom (!), ki so ga sprejeli na seji 30. 6. 1964.

Ker pa so na tisti seji glasovali, in ponavljamo, nezakonito, o poročilu, ki ga je župan podal o razgovorih z goriško občino, je razvidno, da se o zadevah, ki se tičejo Sovodnej, odloča izven sovedenjskega občinskega sveta.

Otvoritev nove ceste

V četrtek 28. januarja je bilo pri Sv. Ani vse živo. Otroci slovenske in italijanske šole so predčasno zapustili šolske prostore, da v spremstvu učiteljske prisostvujejo otvoritvi novega podvoza in novega dela Istrske ceste, med trgom pred pokopališčem in trgom pred Stadionom. Točno opoldne, ko so bili številni prebivalci iz Sv. Ane, Koločkova in Skednja že zbrani na licu mesta, so prispeli tržaški nadškof msgr. Anton Santin, vladni komisar dr. Libero Mazza in tržaški žu-

pan dr. Mario Franzil, da dajo otvoritvi pečat uradnosti. Nova pot je prostorna, lepa in res udobna, prav tako tudi podvoz, ki je prvi v Trstu in bo zelo koristen za pešce, ki obiskujejo tržaško pokopališče. Ob tej cesti, ki obeta postati v kratkem novi del magistrale, ki bo povezala mesto, oziroma predmestje z Industrijsko cono, Bregom in Istro, so v gradnji ali že dokončane prav lepe nove stavbe, kakor tudi nova šola za vaje družbe IFAP s primernimi dvoranami ter igrišči.

Le kdaj bodo tudi naši slovenski vajenci deležni pouka v materinem jeziku? Ali ne bi bilo morda tudi zelo koristno, da bi se tudi italijanski vajenci priučili nekoliko slovenščine ali srbohrvaščine, sedaj ko je v teku gospodarsko sodelovanje med obema sosednjima državama?

Radio Trst A

Sporod od 14. do 20. februarja 1965

Nedelja: 9.30 Cvetice v slovenski pesmi. — 10.00 Prenos sv. maše iz stolnice sv. Justa. — 11.15 Oddaja za najmlajše: »Winnetou«. — 12.00 Nabožne pesmi. — 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... — 14.30 Sedem dni v svetu. — 15.00 Znani pevci: Nat King Cole. — 15.30 »Človeško življenje«, radijska drama. — 18.30 Kino, večeraj in danes. — 20.30 Iz slovenske folkloze: »Pratika za drugo polovico februarja«, pripravil Niko Kuret.

Ponedeljek: 17.20 Lepo pisanje, vzori in zgledi mladega rodu. — 18.30 Koncertisti naše dežele. — 20.35 Hans Werner Henze: Boulevard Solitude, opera v sedmih slikah.

Torek: 12.15 Pomenek s poslušavkami. — 17.20 Italijanščina po radiu: 26. lekcija. — 18.30 Sodobna italijanska glasba. — 19.15 Radijska univerza: Tone Penko: Kraška flora: (13) »Jesenček«. — 20.35 Kulturni odmevi - dejstva in ljudje v deželi. — 22.00 Slovenske novele 19. stoletja: Hinko Dolenc: »Fi donc, maman, le baron«.

Sreda: 11.35 Radio za šole (za I. stopnjo ljudskih šol). — 12.15 V Trstu pred sto leti. — 13.30 Prijetna srečanja, izbor motivov in izvajavcev. — 19.15 Higiena in zdravje. — 20.35 Simfonični koncert orkestra »Alessandro Scarlatti«.

Četrtek: Glasbeno potovanje po Evropi. — 12.15 Za smeh in dobro voljo. — 17.20 Italijanščina po radiu: 27. lekcija. — 18.30 Glasbena oddaja za mladino. — 19.15 Poglavja iz zgodovine slovenske književnosti: Vinko Beličič: (16) »Pravda za slovenski črkopis«. — 20.35 »Brigadir«, igra v petih dejanjih.

Petek: 11.35 Radio za šole (za II. stopnjo ljudskih šol). — 12.15 Pomenek s poslušavkami. — 17.25 Radio za šole (za II. stopnjo ljudskih šol). — 18.30 Slovenski solisti. — 19.15 Odporniško gibanje v italijanskem pripovedništvu: Giorgio Pullini: (5) »Rezistenca kot ozadje«. — 20.35 Gospodarstvo in delo. — 21.00 Koncert operne glasbe. V odmoru (približno ob 21.30) Obletnica meseca: Rado Bednarik: »Raziskovavec Sven Hedin«.

Sobota: 12.15 Kulturni odmevi - dejstva in ljudje v deželi. — 15.00 »Volan«. Oddaja za avtomobiliste. — 17.00 Pevski zbori Furlanije-Juljske krajine: Zbor »Ernesto Solvay« iz Trziča. — 17.20 Drugi vatikanski koncil. Poročila in komentarji. — 17.30 Pisani balončki, radijski tehnik za najmlajše. — 19.15 Družinski obzorik. — 20.35 Teden v Italiji. — 20.45 Zbor »Jakob Gallus-Petelin« iz Celovca, ki ga vodi Franc Cigan. — 21.00 Za smeh in dobro voljo.

A. PERTOT

TRST ul. Ginnastica št. 22 - tel. 95998

NUDI OB KONCU SEZONE

— RAZPRODAJO OSTANKOV ZIMSKEGA BLAGA —

OD 20 - 50 % POPUSTA

VSAK NAKUP V NAŠI TRGOVINI POMENI

PRIHRANEK IN DOBRA KVALITETA

MEJA

Po vsem tem je razumljivo, da Nace ni bil mogel priti na obisk ob neugodnejšem času kakor tisto uro, ko je gospod Simon pričakoval orožnikov. V resnici je njegov prihod dušebrižnika zelo neprijetno presenetil. Če kdaj, bi bil župnik rad sam sedaj, ko so orožniki že izšli po fari in so vsak hip utegnili potegniti tudi na njegova vrata. Brez dvoma ni bilo župnišče glavni cilj njihovega priključka na Stemenico. In naj se izteče zaveza zanj dobro ali slabo, Nace ne bo mogel in v vse taborišče bo vedelo, v kako namoto so ga spravili njegovi župljani.

Nace je brž opazil, da se ga župnik dosti razveselil. Zato je naglo povedal župniku, ki ga je imel na jeziku: »Veste, gospod župnik, skrit sem se k vam prišel. Angleži so mi za petami. V Volšperk bi me radi odpeljali. Imate kako luknjo, da se v njej za nekaj časa skrijem in odpočijem?«

Odkar so Angleži prejšnjo zimo neke

noči obkolili speče taboriščnike, jih kakih petnajst potegnili iz trdih postelj in odgnali v Volšperk, je postalo skrivanje v taborišču in izven njega nekaj običajnega.

V zgodovini slovenskih beguncev v Avstriji bo na drugem mestu, takoj za Vetrinjem, stal Volšperk, glavno mesto Labodske doline in zborna mesto kandidatov za nasilno izročanje jugoslovanskim rdečim oblastnikom.

V nekem oziru Volšperk Vetrinje celo prekaša. Kajti če se o krivdi glede izročitve domobramcev le še da kako razpravljati, ni v primeru volšperskih žrtev nobenega dvoma glede angleške krivde, ker so Angleži že točno vedeli, kake vrste ljudi Titova Jugoslavija zahteva.

Veliko je bilo trpljenje v Volšperk odgnanih taboriščnikov. Zato je bil velik tudi strah ostalih beguncev, da Angleži tudi njih ne bi odvedli v zloglasno volšpersko taborišče, kjer so begunci noč in dan zrlj smrti v oči.

Nič čudnega torej, ako se je skrivanje v taborišču v naslednjih mesecih mo-

čno udomačilo. Kdor je bil v nevarnosti ali kdor je hotel, da bi ga smatrali za važnejšo osebo ali celo za kos voditelja, se je hodil ponoči skrivati po drugih barakah ali se je znanec vsaj priporočal za zavetje v primeru, da bi si Angleži hoteli z njim podaljšati prijateljstvo s Titom. Nekateri skrivači so redno menjavali bivališče, drugi so si uredili brlog pod podom barake, da bi v primeru nevarnosti imeli zaklonišče brž pri rokah.

Seveda bi jih bili Angleži lahko kljub temu veliko polovili, ako bi do pičice natančno hoteli izpolnjevati jugoslovanska naročila glede dobave živih reaktorjev. Tako pa je resnici na ljubo le treba priznati, da v tem oziru Angleži še daleč niso pokazali toliko vneme kot takrat, ko je šlo za to, da si poiščejo begunskih deklet za ples in prosto zabavo.

Komur je zares trdja predla, seveda ni ostal dolgo v taborišču. Splošno mnenje med taboriščniki je bilo, da je najboljše rešitev pred večno angleško nevarnostjo v tem, da človek enostavno izgine iz taborišča. Res se je nekaj ogrožanih

taboriščnikov šlo potikat po Koroškem. Vendar se marsikdo tudi izven taborišča ni počutil varnega pred Angleži in je zato sklenil, da se pretolče v ameriško cono Avstrije.

Dejansko se je to posameznikom tudi posrečilo. Nekateri so odšli na Salzburško peš po Kačji dolini, ta ali oni se je tjakaj celo zapeljal z vlakom ali z avtomobilom. Vse je bilo odvisno od iznajdljivosti in podjetnosti posameznika pa tudi od zvez, ki jih je kdo imel.

Kadar se je o kom izvedelo, da je srečno prišel do Amerikancev, ni bilo v taborišču navideznega blagovanja in pristrane zavidanja ne konca ne kraja.

Kratko povedano: Glavna skrb slovenskih beguncev na Koroškem v letu Gospodovem 1947 je bila ta, kako bi postali v drugič begunci in našli pri Amerikancih politično zavetje pred britanskimi zaščitniki.

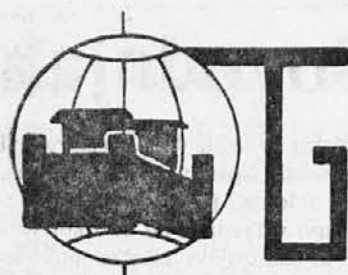
Po vsem tem bo vsakdo moral priznati, da je bil Nacetov izgovor za tisti čas in kraj zelo primeren in prepričljiv. V resnici je njegova prošnja za politični

azil župnikovo srce močno ganila. Ob misli, da ne prede trda le njemu, temveč tudi drugim beguncem, so se zazdeli dušebrižniku vsi pomisleki proti Nacetovemu obisku malenkostni. Napravil je prijaznejši obraz in Nacetu sočutno stisnil roko v pozdrav. Hkrati se je gospod Simon spomnil zaklonskega, ki je v njem pred kratkim sam nameraval iskati zavetja in ga velikodušno odstopil preganjanemu beguncu:

»Fant, če si se prišel skrit, potem pa brž pod posteljo!«

Zaradi večje varnosti je dušebrižnik spet skrbno zaklenil vrata in povabil gosta v toplo sobo. Vsaj nekaj časa je želel biti sam z Nacetom, da bi ga pripravil na prihod orožnikov.

Župnikov odgovor je spravil Naceta v zadrego. Vedno nerodnejše mu je postajalo, ker se je tako spretno zlagal. Skoraj žal mu je bilo, da ga res kdo ne preganja. V strahu, da bi ga župnik utegnili potisniti pod posteljo, če sam ne bo brž vanjo zlezal, je pričel svoje besede nazaj jemati: (se nadaljuje)

GORIŠKE NOVICE

Goriški kmetovavci so ogorčeni

Za goriške kmetovavce v Standrežu in Podturnu pomeni četrtek 4. februarja žalosten dan, za goriško tako imenovano »Krščansko demokracijo« pa dan sramote. Predstavniki te skupine so namreč pri občinski seji zavrgli vse prošnje in prizive goriških kmetov proti vinkulaciji zemljišč na štandreškem polju in v Podturnu, dasi dobro vedo, da je kmetijski stan za ohranitev države vsaj tako potreben kot razni industrijski objekti.

Naši kmetje odločno zahtevajo, da se jim pusti nedotaknjena dedna zemlja, ki so jo njih očetje že stoletja obdelovali v potu svojega obraza, s katero hranijo še sedaj svoje družine in oskrbujejo mestne prebivalce s svežo zelenjavo.

In prav to sveto pravico so jim sedaj občinski svetovavci »krščanske« demokracije ter vedno protislovenske fašistične stranke MSI odvzeli. Zato so naši kmetje ogorčeni nad takim svojeglavnim in brezsrčnim postopanjem stranke, ki se imenuje krščanska in ki ima v svojem znaku besedo libertas (svoboda), pa izdaja prav tiste, ki so bili prvi in najbolj iskreni branivci krščanskih načel proti totalitarizmu od leve in od desne ter so se ravno zato tudi vpisali v krščansko federacijo Neposrednih obdelovalcev zemlje.

Zlasti se zgražajo, da so se predstavniki goriške »krščanske« demokracije v svoji zagrizenosti, da uspejo glede svojega krivičnega načrta, povezali celo s svojimi najhujšimi nasprotniki novofašističnimi mislovc, ko so jasno videli, da so vse ostale stranke in celo nekateri njihovi lastni svetovavci njihovo zamisel obsojali.

Tako krščanska demokracija, ki se tako rada ponaša s svojim dostokrat plehkim in vodenim antikomunizmom, potiska naše kmečko ljudstvo proti njihovi volji v roke komunistom, ki se bodo znali z njihovo krivično odločitvijo gotovo okoristiti. Naši kmetje si bodo to ravnanje dobro zapomnili.

Tisti, ki imajo v rokah oblast, pa imajo še vedno čas, da krivico popravijo, sicer jih bo obsodila zgodovina in tudi ne bodo ostali brez krivde pred svojo vestjo. Naši ljudje pa bodo istočasno ohranili hvaležnost do vseh tistih, ki so jih v tej zanje nadvse pravični borbi podpirali in jih nameravajo še naprej braniti. Rezultati bližnjih volitev na Goriškem bodo jasen odmev tega razpoloženja.

Prizadeti kmetovavci

Novi doktor Mirko Primožič

Na univerzi v Padovi je te dni promoviral za doktorja agronomije Mirko Primožič iz Oslavja. Mlademu doktorju čestitamo.

Števerjan — Izlet na sneg

Preteklo nedeljo smo rajžali na sneg. Slovensko katoliško prosvetno društvo je svojo namero dobro izvedlo in tako se je v nedeljo števerjanska mladina odobro nadrsala. Odpotovali smo z velikim avtobusom že ob 7h. Pri maši smo bili na Trbižu. Pa srečo smo tudi imeli, saj je bilo vreme odlično. Po dobrem kosilu smo imeli v Zabnicah napovedane tekme v števerjanskem bobu. Koliko smeha, koliko bunk! Lanska zmagovavca sta se kaj dobro držala in že sta imela zmagov v žepu, posebno Humar Mirko, pa jim je prekrizal račune odlični sankoč Vogrič Roman. On je tudi zmagal. Postavili smo ga na zmagovalni oder. Predsednik SKPD mu je pa poklonil umetniško izdelano spominsko medaljo. (Izdela jo je društveni Klanjšček Marijo v Vovkovi tovarni). Vmes naša himna in uradno slikanje. Nato so se vršile ženske tekme, v katerih je zmagala krepka Maligaj Silvana. Tudi ona je dobila res tipično nagrado. Zvečerilo se je in moralni smo nazaj. V vselem razpoloženju smo se tudi parkrat zavrteli, še več zapeli ter se vrnili domov, hvala Bogu, kar precej celi. Krasen izlet je bil, hvala gre pa predvsem društveni-koma Humarju Mirku in Cigliču Alojzu, ki sta ga tako lepo izpeljala.

Vrstni red kmetovavcev pa je bil tak: Zenske: 1. Silvana Maligaj, 2. Komjanc Anka, 3. Dornik Mirjam.

Moški: 1. Vogrič Roman, 2. Humar Mirko, 3. Miklus Marij.

Asfaltiranje ulic

Goriška občina posveča zadnje čase veliko skrb asfaltiranju pločnikov, tudi ti-

stih, po katerih navadno ljudje ne hodijo. Zakaj bi goriška občina ne posvetila enako skrb tudi ulici Coronini, ki iz vrha Placute pelje do drevoreda XX septembra? Glavna skrb občine je, da to ozko ulico od časa do časa na debelo posuje z gručcem, ki ga nato mimoidoči avtomobili, in teh ni malo, ob deževnem času skupno z brozgo mečejo pod noge pešcev. Stanovavci omenjene ulice so že neštokrat protestirali, a vedno brez uspeha. Zadnja vaška cesta je brez dvoma boljša od te ulice, ki jo poleti pokriva debel prah, v dežju pa take luže in blato, da se človek mora preobuti, ko srečno prebreme ulico in hoče kot dostojen človek obiskati središče mesta.

Livarna Prinzi v novih prostorih

Po 80 letih obstoja na istem mestu, se bo livarna Prinzi preselila dne 15. februarja iz ulice Brigata Casale v nove prostore v Standrežu. Novi industrijski

TRŽAŠKE NOVICE

Prva sveta maša v slovenskem jeziku

To nedeljo 14. februarja bo ob 16. uri v rojanski župni cerkvi prva sv. maša z uporabo slovenskega jezika.

Vabljeni vsi, zlasti pa še člani in članice katoliških organizacij!

Da bo sodelovanje lepše, prosimo, da bi prišli že ob 15,30 na kratko vajo za molitve in petje.

Deželno programiranje in Slovenci

Svetovavec dr. Škerk je v sporazumu z deželnim odbornikom za programiranje g. Cocianijem sestavil komisijo strokovnjakov, ki bodo proučili in predlagali, kako bi pri deželnem programiranju upoštevali posebne potrebe Slovencev. V komisiji so slovenski strokovnjaki iz tržaške, goriške in videmske pokrajine. Z. izjemo nekaterih članov, ki so bili zadržani, so skupno z dr. Škerkom že imeli prvi sestanek z odbornikom Cocianijem.

Ob zaključku gospodarske konference za Trst

Kakor je naš list že pisal, se je nedavno vršila v Trstu važna gospodarska konferenca, ki je imela namen, da pri odgovornih krogih podkrepiti in osvetli dejansko gospodarsko stanje našega mesta. Na kon-

V MARIJINEM DOMU V ROJANU bo to nedeljo 14. februarja ob 17,15 NASTOP PEVMSKE MLADINE ki bo nastopila s sledečim sporedom:

1. Koncert okteta »Planika« pod vodstvom Franca Valentičiča
2. Glasbeni ansambel »Harmonika«

Med odmorom srečolov Vabljeni!

ferenci sami in med razpravo so nastopili številni profesorji, gospodarski strokovnjaki, politiki in izvedenci, med njimi tudi Slovenci.

Navaden zemljan, ki je prisostvoval skoro vsem tem razpravam in debatam, je gotovo odnesel iz njih en sam in poglavitni zaključek: Trst se nahaja na žalost v neki gospodarski omtrelivosti. Kljub številnim pobudam in novim načrtom, je ta slovita in nekoč tako cvetoča luka avstrijskega cesarstva s prostornim zaledjem po drugi svetovni vojni, ali bolje rečeno, že po prvi svetovni vojni, v počasnem, pa zato vidnem zatonu napram drugim konkurenčnim lukam na Jadranu in v Severnem morju. Manjkajo res tudi nove tvorne sile, ki bi dajale poguma in pobude. Ali te je še težje najti danes v času diriganega ali vsaj poldiriganega gospodarstva, ki bi se ga nekateri kar z naglico hoteli okleniti. V glavnem je tega krivo tudi dejstvo, da ni več naravnega pritoka svežih sil iz zaledja. Slovani so bili tisti, ki so v glavnem, bodisi kot

sedež bo blagoslovil sam goriški nadškof msgr. Pangrazio ob navzočnosti delavcev in delodajavcev ter drugih visokih goriških osebnosti.

Nova livarna je zgrajena na prostornini 20.000 km. metrov in se nahaja v bližini nekdanjega letališča na Tržaški cesti. Tako predstavlja zamisel g. Pancerija začetek toliko osporovane industrijske cone v štandreškem naselju. Do nove livarne so že speljali cesto, ki se bo pozneje združila z novo avtocesto Palmanova-Gorica-Ljubljana in se zato livarni Prinzi obeta lepa bodočnost.

Obmejni promet v januarju

Na goriškem področju je bil v preteklem januarju obmejni promet kar živahen. Ceravno je bilo za 12 tisoč prehodov manj kot v prejšnjem mesecu decembru, jih je bilo z ozirom na lanski januar za 44 tisoč več.

S potnimi listi in propustnicami je šlo skupno preko obmejnih blokov na Goriškem 152.000 oseb. Največ oseb je šlo preko meje z navadnimi propustnicami in sicer 48.314 italijanskih in 70.568 jugoslovanskih državljanov. S potnimi listi pa je odšlo v Jugoslavijo 21.520 italijanskih in 3.831 tujih državljanov.

Blagovni promet pa je bil v preteklem januarju za 500 milijonov lir manjši kot v lanskem januarju, ko je dosegel 1300 milijonov. Skozi carino je bilo uvoženih za 391.772.207 lir blaga, izvoženega pa za 408.864.204 lir.

preprosti delavci, ali obrtniki, trgovci, pa tudi brodolastniki veliko prispevali k rasti in procvitu tega mesta ob Jadranu.

Dramska skupina iz Boršta v Bazovici

V nedeljo 7. februarja smo imeli v Bazovici v gosteh mladino iz Boršta. Povebilo so jih člani Mladinskega doma A. M. Slomšek.

Borštani so se nam predstavili z veselejšim v treh dejanjih »Skupno stanova-

Slovenska Vincencijeva konferenca v Trstu

vključno vabi

NA VESELO PUSTNO PRIREDITEV

ki bo v Barkovljah v dvorani pri cerkvi v soboto 13. februarja ob 20. uri. Na sporedu sta otroški baletni točki ter burki »PRVO POVABILO« in »POSTREZNICA«

nje». Igravci so nastopali v vlogah najemnikov, podnajemnikov in podnajemnikovih podnajemnikov, ki se zaradi stanovanjske krize vselijo v še nedokončano stanovanje. Nudili so izredno veliko veselega razpoloženja, ki so ga znali prav dobro posredovati občinstvu. O tem so pričali veseli obrazi in prešeren smeh v dvorani. Občinstva je bilo kar precej, kar je zadnje čase v naši vasi zelo redko. Vaščani namreč vedno v manjši meri obiskujejo tovrstne prireditve.

Pobuda fantov in deklet iz Boršta je prav gotovo hvalevredna. Danes je namreč malokdo od mladih pripravljen žrtvovati tudi majhen del svojega prostega časa za prosvetne prireditve. Že dejstvo samo, da so se zbrali skupaj in naštedirali igro, zasluži vso pozornost. Seveda ima pri tej pobudi veliko zaslugo tudi domači župnik msgr. Jože Jamnik, ki je mlade sile navdušil za to delo. Če je ta nastop mladih Borštanov prvi, so se kar dobro odrezali. Na odru so pokazali primerno živahnost in smisel za komičnost. Morali pa bodo še izboljšati dikcijo, da se izognejo tu in tam preveč poudarjenemu šolskemu recitiranju. Pri tem bi jim bil prav gotovo v veliko pomoč kdo, ki je gledališča več

NIZJA SREDNJA SOLA V DOLINI priredi

v soboto 13. februarja ob 20h

PREŠERNOVO PROSLAVO

Vabljeni starši in vsi ostali

in ki bi mogel mladim Borštanom pomagati pri režiji.

Bazovci pa jih ne smemo preveč kritizirati, kajti razen tradicije nimamo sami ničesar, s čimer bi se mogli ponašati.

Se enkrat se zahvaljujemo Borštanom za prijetni nedeljski popoldan in jih vabimo, da se kmalu zopet zgledajo v naši dvorani. K.M.

OBVESTILA

V GORICO JE PRISLO nekaj izvodov ZBORNIK-a 1965, ki ga je izdala »Svobodna Slovenija« v Buenos Airesu. Knjiga, ki je prepolna aktualnih člankov in zanimivih razprav ter edinstvena na našem knjižnem trgu, obsega 368 strani velikega formata ter stane 2800 lir (po pošti 200 lir več). K ZBORNIK-u se bomo še vrnili in našim bralcem podali oceno in vsebino te izredne knjige.

BERILA IN EVANGELIJI. Slomškova založba v Celovcu je izdala knjigo »Berila in evangeliji«, ki bo služila za branje pri službi božji. Besedilo je povzeto iz 2. izdaje slovenskega prevoda »Rimskega misala« (Turnškov misal), ki je odobrena liturgična knjiga za uporabo pri bogoslužju.

Knjiga naredi dober vtis po svoji lepi zunanosti in opremi, ki je narejena po zamisli arh. Kregarja; natisnila jo je tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu. Tisk je primeren za branje pri službi božji.

Cena knjige: 5.000 lir.

DAROVI

Za Slomškov dom v Bazovici: Adventna nabirka po vasi: 192.000, družina Zagar 2.000; Marc 1.250; Oskar Pečar iz Gropade 3.000; N. N. 1.000; Gropada N. N. 1.000; N. N. 550; Fonda Pavle 2.000; J. Mahnič 5.000; ob krstu Martine Čuk 7.000; nekaj dobrih oseb iz Salezijanske fare 2.200; N. N. iz Gropade 1.000; Z. P. 4.000; N. N. 4.000; N. N. 10.000; A. K. 5.000; P. Hrovatin 3.000; N. N. 1.500; Viktorija Skok 2.500; N. N. 1.000; N. N. iz Padrič 5.000; Marija Kalč iz Gropade 1.000; N. N. 3.000; nona B. 2.000; P. R. 2.000.

Bog plačaj! Božji služabnik A. M. Slomšek naj ustliši naše prošnje!

Za Marijanišče na Opčinah: Družina Avber iz Samotorce 5.000; Z. H., Opčine 2.000; Z. A., Trst 10.000; M. M., Trst 3.000; Marijina družba (ul. Risorta) za božičnico 20.000; tri družine iz Doline skupno 10.000; S. M., Trst 2.000; K. P. iz Trsta 5.000; družina Sosič z Opčin v spomin pok. sina Jadrana 5.000; družina Stopar iz Trsta v spomin pok. mame 10.000 lir. Vsem dobrotnikom iskrena zahvala in zagotovilo, da vsak dan zanje v zavodu skupno molimo in Mariji Pomočnici priporočamo.

Ravnateljstvo

Za župnijski dom v Steverjanu: N. N. 200.000; Fani Pintar 2.000; Jernej Hlede 20.000; Magda Feroletto 1.000; Felicita Gabrovcec 3.000; Severina Mačus 1.5000; Srebrnič Pavel 1.000; Franc Terpin 50.000; Jožef Maraž 5.000; Antonija Mužič 500 lir.

Za Zavod sv. Družine: Dve prijateljici iz Gorice 2.000; N. N. 2.000; dr. Igor Franko v počastitev spomina blagopokojnega svetnika Alberta Komavec 10.000; Velikonja Milka 1.000; Mercer Meri 2.000; N. N. 1.000 lir.

Najvišji nebeški Dobrotnik naj vsem bogato povrne!

KINODVORANA BAZOVICA javlja, da bo predvajala sledeče filme v februarju:

14. Il prigioniero di Guam (iz zadnje vojne v Pacifiku - barvni)
21. Le follie notti del dott. Jerryl (Jerry Lewis, dve uri smeha, barvni)
28. Stanlio e Ollio al circo (primere za pust)

VPRAŠUJETE — ODGOVARJANJE

Knjižnice za novo liturgijo

Ali bodo knjižnice oziroma listi za novo liturgijo v ljudskem jeziku izšli tudi z velikimi črkami za stare ljudi, ki si jih želijo, saj drugače ne bodo mogli sodovati, zlasti še tam, kjer je razsvetljavanje cerkvi brljavo?

Bravka iz Trsta

Kolikor nam je znano, za sedaj ni privedeno, da bi izdali knjižnice za liturgijo v živem jeziku tudi z velikimi črkami. Vendar imate zelo prav, ko opozarjate na problem. Prepričani smo, da bodo ti ki pripravljajo sedaj novo knjižnico, stregli tudi želji starejših sedaj, ko v znanju. Do danes menda nihče ni na to mislil.

ROMANJE V SVETO DEŽELO

V ponedeljek, 15. februarja, se za ključni vpisovanje za romanje v Sveto deželo. Tisti, ki še omahujete, se v tih dneh odločite. Če se kasneje premislite, še vedno lahko odpoveste in dobite povrnjen ves vplačani denar. To velja za odpoved vsaj en mesec pred romljenjem. Kdor odpove kasneje, zgoraj 20.000 lir.

V Palestini bomo imeli slovenskega spremljevalca, ki nam bo razlagal kaj je in zanimivosti v zvezi z Jezusovim življenjem.

Za letalski prevoz se Pavlinci poslužujejo družbe SAM (Società Aerea Mediterranea). Na poti v Palestino bomo kosilo na letalu, na povratku pa večerja prav tako na letalu.

Romarji prenočujejo v Palestini v sobah z dvema posteljama.

Med bivanjem v Palestini bodo romarji obiskali med drugimi tudi vse tiste kraje, ki jih je obiskal med svojim romanjem papež Pavel VI.

Ko zberemo vse prijave, bodo romarji prejeli na dom obširna pojasnila, kako naj se na romanje pripravijo.

ROMARSKI ODBOR

Tvrčka A. PERTOT - Trst, ul. Ginnasio 22 - tel. 95998 ISČE VESCO POMOČNICO od 15 do 22 let.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpa trgovski L 30, osmrtnice L 50, več davek na registrskem uradu.

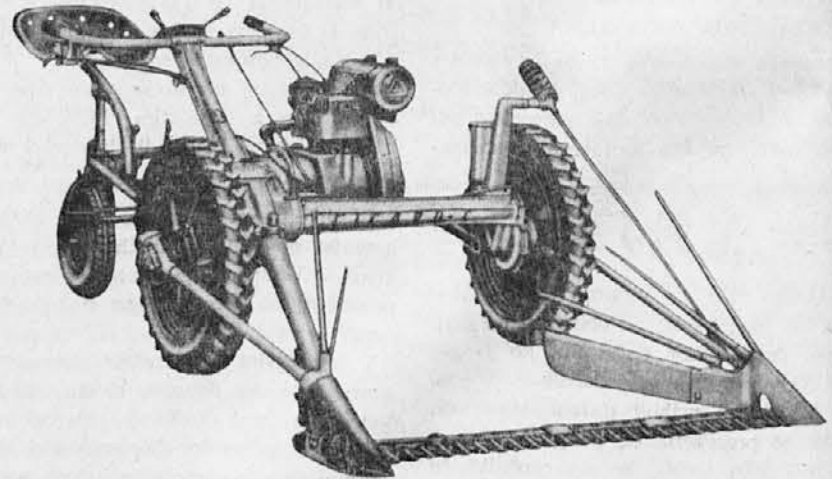
Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik Tiska tiskarna Budin v Gorici

Kmetovavec!

Če želiš dober stroj, kupi

kosilnico „Figaro“

ker je primerna tako za ravne kot za gorate predele.

- Ima mala ali visoka kolesa.
- Edina, ki ima diferencijal.
- Ji lahko pristaviš osem različnih priključkov (n. pr. žago).
- Jo v par minutah lahko spremeniš v mali traktor.
- Je na petrolej, bencin ali nafto.

Da je stroj odličen, ti jamči domača tvrčka, pri kateri si jo lahko naročiš:

TERPIN FRANC - Števerjan (Gorica)

Ista tvrčka nudi vinogradnikom motorne škropilnice svetovno znane znamke »LOMBARDINI«.